

Ikt. szám: 255-14/2015.

MARTONVÁSÁR VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÉPVISELŐ-TESTÜLETE ÜLÉSÉNEK

14. számú

JEGYZŐKÖNYVE

*Készült: Martonvásár Város Önkormányzata Képviselő-testületének 2015. szeptember 10.
napján megtartott soron kívüli ÜNNEPI üléséről*

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

Készült: Martonvásár Város Önkormányzatának **Képviselő-testülete 2015. szeptember 10. napján megtartott soron kívüli ÜNNEPI üléséről**

Az ülés helyszíne: BBK színházterme, Martonvásár, Emlékezés tere 2.

Az ülés kezdési időpontja: 18.00 óra

<u>Megjelentek:</u>	Dr. Szabó Tibor	polgármester
	Gucsek István	alpolgármester
	Horváth Bálint	alpolgármester
	Farkas Erzsébet	képviselő
	Dr. Gyulay Gyula Levente	képviselő
	Kuna Ferenc	képviselő
	Szigeti Zoltán	képviselő
	Nemes József	képviselő
	Varga Ferenc	képviselő

Tanácskozási joggal részt vesz: Miklósné Pető Rita aljegyző

Dr. Szabó Tibor: felkérte az egybegyűlteket a Himnusz közös eléneklésére.

H I M N U S Z

Dr. Szabó Tibor: köszöntötte az ünnepi képviselő-testületi ülésen megjelenteket, külön köszöntötte:

- Dr. Molnár Krisztián urat, Fejér Megyei Közgyűlés elnökét,
- Dr. Koltai Gábor Fejér Megyei Kormányhivatal, Martonvásári Járási Hivatal vezetőjét
- Franz Riedinger urat, Baienfurt volt alpolgármesterét, Martonvásár Város díszpolgárát és társát Erika Eignert
- Christoph Liebmann urat, a baienfurti polgármesteri hivatal hivatalvezetőjét
- Baienfurti Fanfáros együttes tagjait.

Megállapította, hogy 9 fő képviselő az ülésen megjelent, a testület határozatképes. Javaslatot tett a jegyzőkönyvvezetőre Provoda Józsefné személyében, megállapította, hogy a Képviselő-testület egyhangúlag, 9 igen szavazattal az alábbi határozatot hozta:

**Martonvásár Város Önkormányzata
Képviselő-testületének
158/2015. (IX. 10.) határozata
a jegyzőkönyvvezető személyéről**

Martonvásár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete jegyzőkönyv vezetésére Provoda Józsefné személyét fogadta el.

A határozat végrehajtásáért felelős: polgármester

A határozat végrehajtásának határideje: azonnal

Dr. Szabó Tibor javaslatot tett a jegyzőkönyv hitelesítőjére Nemes József képviselő személyében. Megállapította, hogy a Képviselő-testület egyhangúlag, 9 igen szavazattal az alábbi határozatot hozta:

**Martonvásár Város Önkormányzata
Képviselő-testületének
159/2015. (IX. 10.) határozata
a jegyzőkönyv hitelesítőjének személyéről**

Martonvásár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete jegyzőkönyv hitelesítésre Nemes József személyét fogadta el.

A határozat végrehajtásáért felelős: polgármester

A határozat végrehajtásának határideje: azonnal

Dr. Szabó Tibor: javaslatot tett a kiküldött meghívó szerinti napirendi pontokra, a Képviselő-testület egyhangúlag, 9 igen szavazattal az alábbi határozatot hozta:

**Martonvásár Város Önkormányzata
Képviselő-testületének
160/2015. (IX. 10.) határozata
a napirendről**

Martonvásár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete az ülés napirendjét az alábbiak szerint fogadta el:

1. napirend	Martonvásár köszöntése a várossá válás 10. évfordulója alkalmából
2. napirend	Díszpolgári Cím és Martonvásárért Díj ünnepélyes átadása

A határozat végrehajtásáért felelős: polgármester

A határozat végrehajtásának határideje: azonnal

1. napirendi pont

Martonvásár köszöntése a várossá válás 10. évfordulója alkalmából

Dr. Szabó Tibor: felkérte Kuna Ferenc képviselő urat, hogy Martonvásár várossá válásának 10. évfordulója alkalmából ünnepi beszédét tartsa meg.

Kuna Ferenc beszéde: – 10 éve város Martonvásár –

„Tisztelt Ünnepi Testületi Ülész, Kedves Vendégeink!

Egy település várossá nyilvánításának időpontja nem azonos a várossá válással, pusztán egy mérföldkő annak történelmében. Ugyanígy mérföldkő ennek a közigazgatási, jogi aktusnak a megünneplése, az eseményről történő megemlékezés is.

A várossá válás – úgy gondolom – sokkal inkább egy folyamat, egy szellemi, fizikai építkezés, amely akkor sikeres, ha abban a napi gondok megoldásán túlmutató, emelkedett, a jövőt alapozó, építő célok is jelen vannak. Ha a város vezetése valóban a település fejlődési folyamatának részeként kezel egy ilyen eseményt, akkor megtapasztalhatjuk, hogy a város, mint közigazgatási egység, sokkal inkább lehetőség, mint cím. Jó, hogy ezzel tisztában voltak a 10 évvel ezelőtti főszereplők is.

Hallgassunk csak egy kis részletet Orbán András polgármester úr akkori városavató köszöntő beszédéből:

„Képviselő-testületünk összegezte és megértette az önkormányzati rendszer előttünk álló változásait, ...Tudtuk, hogy ... Martonvásár hosszabb távon csak városként szolgálhatja a kistérségben élő ... lakosságot... Különösen figyelemre méltó, hogy közös feladataink megvalósítása érdekében ... szervezetek képesek az összefogásra, s úgy gondolom most is vannak olyan céljaink, amelyek közös munkával elérhetők. ... az elkövetkező években az utak állapotának javítását, ... sportcsarnok ..., ... városunk színvonalához és igényeihez, de a környékhez is méltó művelődési központ kialakítását, illetve a Szent László patak völgyének rehabilitációját, újraélesztését tűztük ki célul.”

Eddig az idézet!

Az eredményeinket látva igen sok múlik tehát azon, hogy milyen célokat fogalmazunk meg, illetve milyen célokat veszünk át az elődöktől és viszünk tovább. A helyes út megtalálása, vagy az arra való visszatalálás pedig csak akkor lehetséges, ha az úton járók tudják és hiszik, és rendre az emlékezetükbe is idézik a Zsoltár figyelmeztető sorait:

„Hogyha az Úr nem őrzi a várost, az ór hiába őrködik fölötte. Hiába keltek hajnalban és fáradoztok késő éjjelig: a kemény fáradság kenyerét eszitek. (Ám akiket szeret, ő azokat elhalmozza... .)”

Ha a választott vezetők megszívlelik a Zsoltáros figyelmeztetését, akkor töretlen a fejlődés. Töretlen, és hasznára van környezetének, a járásnak is. Tudtuk akkor és tudjuk ma is: Nem lehetünk sziget, hanem együtt kell rezdülnünk, együtt kell működnünk, hogy mindannyian erősödjünk.

Idevág néhány gondolat, szintén 10 évvel ezelőttről, Tóth János polgármester úrtól, Gyúró akkori első emberétől:

„Nekünk ... Martonvásár örökre csak Marton marad. Mi Martonra megyünk, ha hétvégén itt a bevásárlás ideje és Martonra ... visszük először azt, akinek a környéket akarjuk megmutatni, akinek büszkélkedni akarunk. ... Itt kezdjük a napunkat egy héten 5-ször, hiszen innen indul a munkahelyre vivő vonat. (... a legtöbben és legjobban akkor szeretjük Martont, amikor Tárnokot elhagyja a ... személyvonat, és a dombok után feltűnnek az első martoni házak – azaz, amikor már csak egy kis buszozásra vagyunk az otthonunktól.)

Szóval, Marton az életünk része.”

Igen, Marton az életünk része!

Adja Isten, hogy ez töretlenül így maradjon!

Isten éltesse Martonvásárt”!

Dr. Szabó Tibor: megköszönte Kuna Ferenc képviselő úr ünnepi beszédét, majd a Martonvásár várossá válásában (2005. július 1.) közreműködő képviselőknek ajándékot adott át.

Horváthné Dr. Porvay Judit
 Turcsányi Klára
 Orbán András
 Dr. Bakacsi Gyula
 Dolinka Zsolt
 Gucsek István
 Dr. Gyulay Gyula
 Kiss Gábor
 Dr. Kizmus Lajos
 Kuna Ferenc
 Orosz Ákos
 Pletser Tamás
 Süle József
 Szalai György

Az ajándékok átadás után Rabovay Júlia hegedűművész rövid előadását hallgathatták a megjelentek.

Z E N E

2. napirendi pont:

Díszpolgári Cím és Martonvásárért Díj ünnepélyes átadása.

Dr. Szabó Tibor: felolvasta a képviselő-testület döntését „Martonvásár díszpolgára” cím adományozásáról.

„Martonvásár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete 2015. évben „Martonvásár díszpolgára” címet adományoz Horváthné Dr. Porvay Judit részére, a martonvásári civil szervezetek, egyesületek és alapítványok számára évtizedeken át nyújtott jogi segítségnyújtásáért és a martonvásári közösségek életében végzett aktív, önzetlen és áldozatos munkájáért”.

Dr. Szabó Tibor: felkérte Pletser Tamást Horváthné Dr. Porvay Judit méltatására.

Horváthné Dr. Porvay Judit méltatása

Pletser Tamás:

„Kedves Hölgyeim és Uraim!

Már előre is elnézést kérek, hogy nem mondok szokványos laudációt, hiszen mindnyájan ismerjük Horváthné Dr. Porvay Juditot. Élete nyitott könyv volt az itt élők előtt. Házuk sosem volt bezárva senki előtt, aki segísége szorult. Én inkább azt vizsgálom meg, hogyan lett ilyen önzetlen ez a család, hogyan lett létük és gondolkodásuk központja Martonvásár?

Nézzük meg mit kapott Judit az ősöktől, elsősorban édesapjától Porvay Laci bácsitól! Csak sajnálhatja, aki nem ismerte ezt a tiszteletre méltó Urat, aki az utolsó „mohikánok” egyike, akik hordozták egyrészt az emberi tartást, a műveltséget, a régi úri, polgári világ viselkedéskultúráját, a sport szeretetét, a család és a közösség iránt érzett elkötelezettséget. Ilyen emberek a mai világban már nem igen teremnek. Ilyen eszméket kaptak a lányok neveltetésük során. A híres Porvay lányok hozták magukkal azt a példamutató örökséget, amit ez a család hordozott és hordoz ma is.

Hát a férj, Ottó, aki mindezt átvette és magáévá tett. Sokszor talán túlzásokba esve. Nem tudott nemet mondani, még akkor sem, amikor kellett volna, de őt csak a végtelen jó indulat és Martonvásár szeretete vezérelte. Most már mindnyájan tudjuk, hol volt ennek az útnak a vége. Jutka nem a gyászába temetkezett, hanem a munkába. Több cikluson keresztül vállalt önkormányzati képviselői munkát, bizottsági tagságot. Vitte a hivatal jogi ügyeit. Minden civil szervezetet segített jogi munkával, tanácsadással. Országosan is felfigyeltek munkájára, 2004-ben az év támogatója címet kapta.

Két ilyen kiváló szülőnek természetesen kiváló gyermekei születtek. Juditka bár férjhez menése óta nem martonvásári, gyakran visszajár, és nyelvtudásával segíti a testvérvárosi kapcsolatokat. A legfontosabb, hogy Juditból két csodálatos unoka főállású nagymamát csinált. És Bálint, aki nem csak külsőleg hasonlít édesapjához, hanem szakmaiságában is, Martonvásár szeretetében is. A város egyre több helyen viseli a keze nyomát.

Köszönjük Nektek, hogy engedtetek a szüleiteket a közért dolgozni, bár ez Tőletek is bizonyára sok áldozatot kívánt.

Ha körbe nézünk, Ottó álma lassan megvalósulni látszik. Köszönjük Nektek Laci bácsi, Ottó, Jutka, Bálint, Juditka. Nélkületek mindez nem valósulhatott volna meg”!

Dr. Szabó Tibor: átadta „Martonvásár díszpolgára” Címet Horváthné Dr. Porvay Judit részére.

Horváthné Dr. Porvay Judit: megköszönte Pletser Tamásnak a megható szavait. Köszönetét fejezte ki a képviselő-testületnek, valamint az őt ajánlóknak „Martonvásár díszpolgára” címre, szüleinek, akiktől indíttatást kapott közösség fontossága, szeretete iránt, gyermekeinek, akiknek természetes volt, hogy szüleik a településért dolgoznak. Életét bearanyozza Juditka lánya két gyermeke, Bálint leendő gyermeke, most már tudja, milyen csodálatos dolog nagymamának lenni. Köszönetét fejezte ki Tóth Iván tanár úrnak, aki a kézilabdázáson keresztül megismertette vele a közösségi munkát, hiszen jól működő közösségek nélkül nem működhet egy település. A hozzá forduló rászorulóknak részére továbbra is szívesen nyújt segítséget, minden tudásával, tevékenységével Martonvásárt szolgálta/szolgálja.

Dr. Szabó Tibor: felolvasta a képviselő-testület döntését „Martonvásár díszpolgára” cím adományozásáról.

„Martonvásár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete 2015. évben „Martonvásár díszpolgára” címet adományoz Szabó Barna martonvásári születésű professzor, akadémikus részére, tudományos életművéért, melyet kutatóként, egyetemi oktatóként, tudósként ért el”.

Dr. Szabó Tibor: felkérte Dr. Kizmus Lajost Szabó Barna méltatására.

Szabó Barna méltatása

Dr. Kizmus Lajos:

„Ahhoz, hogy valaki díszpolgári címet kapjon, vagy kiemelkedő tevékenységet kell felmutatnia, vagy a hétköznapiakon kell időt, fáradságot nem kímélve munkálkodnia a település lakóinak érdekében.

Martonvásár képviselő testülete úgy döntött, hogy ebben az évben két olyan nagyszerű személy is méltó e címre, akik nem csak egyszerűen megfelelnek a fent az említett követelményeknek, de messze többet is tettek Martonvásárért.

Szabó Barna akadémikus Martonvásáron született. Mondhatnánk azt is, hogy rossz időben. 1935-ben Európa egén már ott tornyosultak azok a vészt jósló viharfelhők, amelyek a gyermekkor szépségére rányomták bélyegüket. Az általános iskolai éveit éppen csak elkezdő gyermek élete a háború miatti folytonos menekülések következtében több mint izgalmas volt. A bombázásoktól való félelem előbb az Édesapja által ásatott alkalmi óvóhelyre, majd a betörő szovjet katonáktól való félelem miatt a tordasi kastély pincéjébe kényszerítette a családot, míg aztán a front egy csendesebb pillanatában Gyomára költöztek, a nagyszülőkhöz.

A martoni óvodai, elemi iskolai élményeknek egyszer-s-mindenkor vége szakadt.

A kisdíák előbb Gyomán, majd a debreceni Piarista gimnáziumban tanult, de az egyházi iskolák bezárása miatt visszament Gyomára, és ott fejezte be általános iskolai tanulmányait.

Életének új fejezete sem tűnt ígéretesnek. A kiváló tanulmányi eredmények nem számítottak a bolsevik rendben, osztályidegenként esélye sem volt középiskolai tanulmányok megkezdésére. És ekkor a hatalom egy enyhültebb pillanatában visszaadott néhány iskolát az egyházaknak. Ezt a lehetőséget kihasználva Szabó Barnát felvették a Ferencesek esztergomi gimnáziumába. Amit – talán mondanom sem kell – kiváló eredménnyel elvégzett, de az „osztályidegen” jelző maradt. Egyetemi tanulmányokra nem sok lehetőség kínálkozott. De, életében másodszor, ismét jött a „deus ex machina” – az Isteni beavatkozás. Egy politikai döntésnek köszönhetően az egyetemi felvételnél már a tudás is számított, nem csak a származás. Így lett Szabó Barna – az általa elképzelt vegyészmérnöki kar helyett – a Miskolci Rákosi Mátyás Nehézipari Egyetem hallgatója. (Helyhiány miatt irányították át.) Aztán az egyetem bányamérnöki karát áttelepítették Sopronba. Történt mindez 1956 szeptemberében. Így az '56-os forradalmat már itt éli át, és vesz részt benne tevékenyen is. A Vörös Hadsereg által vérbefojtott forradalom arra készítette az egyetemistákat és oktatóikat is, hogy Ausztriába meneküljenek. Szabó Barna, ha nem is önszántából, de a józan észére hallgatva velük tartott. És elkezdődött egy új és más élet, mely a kiváló képességű, szívós és kitartó munkára képes fiatallembert elindította azon a pályán, amelyen az elmúlt évtizedekben olyan karriert futott be, amelyet csak kevesek mondhatnak magukénak.

Tanulás, munka, tanulás, család. És végezte mindezt olyan elszántsággal, amire méltán rácsodálkozhatunk. Igaz, ehhez kiváló társat talált Gerstmayer Magda személyében, aki biztosította a nyugodt családi háttérrel számára.

Már 1963-ban megismerkedett az elektronikus számítógépek alkalmazásával és az ahhoz tartozó matematikai módszerekkel. Ezen ismeretek felhasználásával a végelelem-módszerrel történő számítások eredményeit próbálta megbízhatóbbá

tenni azáltal, hogy a kiszámított eredményeket függetlenítik a numerikus számításához szükséges, de tetszőleges paramétereiktől. Tudományos eredményeire felfigyelt a világ tudóstársadalma, publikációk sora, könyvek jelezték a sikert. Természetesen egyetemi katedra is társult a szép és értékes tudományos eredményekhez és az általa felfedezett új ismeretek révén cégalapításba is belevágott.

A csendes, halk szavú tudós soha nem felejtette el Martonvásárt, a szülőföldet. Életében mindig fontos helyet foglalt el a hazához való tartozás. Ahhoz a hazához, mely 1956 után nagyon sokáig még azt sem engedte meg neki, hogy hazajöjjön. Tudományos sikerei a világ számos országában ismertek, életrajzát – amelyben mindig ott van: születési helye Martonvásár - ismerik mindazok, akik tevékenységére kíváncsiak.

Életírásának – mely Martonvásár honlapján olvasható – sok érdekes részlete között van egy nagyon figyelemre méltó mondat, amelyet oly jó lenne megszívlelni minden szülőnek, diáknak: *„Kitűnő tanáraink voltak, akikre mindig tisztelettel és szeretettel fogok emlékezni. Az intézetben szigorú fegyelem uralkodott, amit akkor nyűgösnek és szükségtelennek éreztünk, de visszatekintve jó és hasznos volt. Most már nem divatos az a típusú fegyelem, Amerikában különösen nem.”*

De engedtessek meg idéznem az életírás befejező gondolainak egy részét is:

„Nagyon szerencsés vagyok abban, hogy sokkal kedvezőbb körülmények között élhettem, mint ők. (Mármint a szülők) Szerencsés vagyok, mert nagyon jó indítást kaptam otthon, az esztergomi gimnáziumban, majd a miskolci egyetemen. Szerencsés vagyok abban, hogy 21 évesen az 1956-os események szemtanúja, résztvevője lehettem. Szerencsés vagyok, hogy azután félelem nélkül élhettem, dolgozhattam saját boldogulásom érdekében. Szerencsés vagyok házasságomban. Szerencsés vagyok abban, hogy mérnöki majd kutatói pályafutásom egy újkor hajnalán kezdődött, az elektronikus számítógépek új lehetőségeket teremtettek, s azokat volt módomban kihasználni.

Nagyon megtisztelve érzem magam, hogy a Magyar Tudományos Akadémia külső tagjának választott 1995-ben, majd a Miskolci Egyetem 1998-ban díszdoktori oklevéllel tüntetett ki. Ugyancsak nagyon megtisztelve érzem magam, hogy kollegáim s volt diákjaim egy nemzetközi konferenciával emlékeztek meg 65. születésnapomról majd a Miskolci Akadémiai Bizottság a 70.-ről”

Tegyük hozzá: Miskolcon ebben az évben is köszönteni fogják, mivel Szabó Barna akadémikus, egyetemi tanár szeptember 21-én tölti be 80. életévét.

Professzor Úr! Martonvásár lakói tisztelettel adóznak tudományos teljesítménye és egyáltalán, egész élete előtt. Büszkék vagyunk arra, hogy a mi kis kies – immáron – városunk az Ön születési helye. És örülünk annak, hogy Martonvásár Város Képviselőtestülete beemelte Önt azon kiváló egykori és mai Díszpolgárok közé, akik méltán lehetnek példaképei Martonvásár mindenkori fiataljainak.

Tisztelettel és szeretettel kérjük Isten áldását további tudományos munkásságához és közelgő születésnapja alkalmából köszöntjük szeretettel és tisztelettel!

Kitüntetéséhez pedig szívből gratulálunk!

Legyen szabad itt és most köszönetet mondanom dr. Müller Zoltán nyugalmazott egyetemi docensnek, - aki ugyancsak Martonvásáron született – hogy felhívta figyelmünket Szabó Barna akadémikusra”.

Dr. Szabó Tibor: Szabó Barna részére átadta a „Martonvásár díszpolgára” címet.

Szabó Barna: köszönetét fejezte ki a rendkívül megtisztelő díj adományozásáért, ami váratlanul érte, élete egyik legpozitívabb előjelű meglepetése volt. Megköszönte Dr. Kizmus Lajosnak és Dr. Müller Zoltánnak, hogy javasolták a képviselő-testületnek a „Martonvásár díszpolgára” címre. Az, hogy ki, hova tartózonak érzi magát, különösen fontos azoknak, akik Magyarországon születtek, de életük nagy részét külföldön éltek, ennek ellenére mégis martonvásárinak érzi magát, amiben két dolog játszik közre, az egyik a hely, a másik az emlékek. Martonvásáron született, gyermekként nagyon sok, boldog pillanatot töltött a településen, itt voltak a játszótársai, barátai. Most egy újabb, gazdag emlékekkel térhet haza. Megköszönte a kitüntetést, a bizalmat és további szép fejlődést, szép napokat kívánt Martonvásár városnak.

Rabovay Júlia hegedűművész rövid előadása ZENE

Dr. Szabó Tibor: a jelenlévők, valamint a maga nevében megköszönte Rabovay Júlia csodálatos hegedűjátékát. Felolvasta a képviselő-testület döntését a „Martonvásárért” kitüntető díj adományozásáról.

„Martonvásár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete 2015. évben „Martonvásárért” kitüntető díjat adományoz Dr. Jellinek Kinga részére, az évtizedek óta odaadással, nagy szakmai alázattal, a betegek iránt érzett mély empátiával végzett orvosi munkájáért”.

Felkérte Dr. Simon Endrét Dr. Jellinek Kinga méltatására

Dr. Jellinek Kinga méltatása

Dr. Simon Endre:

„Kedves Kinga!

Le kellett írni a gondolataimat, mert biztosan néhány fontos dolgot kihagytam volna a köszöntőmből.

Éppen 20 éve érkezted Martonvásárra, egyenesen a híres I. sz. Gyermek-klinikáról. Ott is kiemelkedő kutatói munkát végeztél, hiszen titkos szavazással Téged választottak az Év Orvosának. Közben 1981-ben Miniszteri dicséretet, 1983-ban rektori kitüntetést kaptál.

Munkádat nagy empátiával végezted, mindig a beteg érdeke volt számodra a legfontosabb.

Az orvosi pályához otthonról is kellő indíttatást kaptál, hiszen apukád orvosprofesszor, édesanyád pedig tüdőgyógyász főorvos volt.

A problémás beteg gyerekeket mindig Hozzád küldtem, és ők gyógyultan jöttek haza. Nem volt mérlegelés Nálad, mindenki a legmagasabb szintű ellátást kapta.

Néhányunk kérésére pályáztad meg Martonvásár gyermekorvosi ellátását. Te vagy a város történetében az első gyermekorvos. Azt hittük mindenki boldogan fogad és

támogat Téged, de voltak néhányan, akik jó magyar szokás szerint fölöslegesnek találták a fejlődést és ellenezték kinevezésedet. Győzött a többség.

Nekem, mint házi orvosnak öröm volt Veled dolgozni, sikeresen kezdted és folytattad gyógyító munkádat, klinikai szintű ellátást kaptak és kapnak a csecsemők és a gyermekek. Az elmúlt évtizedben munkabíráásodból nem vesztették semmit, energiád kifogyhatatlan.

Emberileg és szakmailag is személyedben városunk méltó polgára kapja ezt a kiemelkedő elismerést.

Kívánom, hogy a következő években, erőben és egészségben legyél képes Martonvásáron gyógyítani.

A kitüntetéshez szívből gratulálok”!

Dr. Szabó Tibor: Dr. Jellinek Kinga részére átadta „Martonvásárért” kitüntető díjat.

Dr. Jellinek Kinga: visszaemlékezett arra a képviselő-testületi ülésre, ahol a több pályázó közül őt választották Martonvásár gyermekorvosának. Ezúton fejezi ki köszönetét Horváth Ottó akkori polgármesternek, aki a testületet meggyőzte arról, hogy az akkor nagyközségnek szüksége van gyermekorvosra. Már 20 éve dolgozik gyermekorvosként Martonvásáron, elmondta, hogy most már igazi martonvásárinak érzi magát, szereti a gyermekeket, embereket. Még szeretne jó pár évet dolgozni, érzése szerint hasznára van a martonvásári lakosságnak. Megköszönte a képviselő-testületnek és az őt jelölő személyeknek a „Martonvásárért” kitüntető díjat. Külön köszönetet mondott családjának, különösen lányának Dr. Nagy Orsolyának a türelméért, szeretetért.

Dr. Szabó Tibor: felolvasta a képviselő-testület döntését a ”Martonvásárért” kitüntető díj adományozásáról.

„Martonvásár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete 2015. évben „Martonvásárért” kitüntető díjat adományoz Szabó Lajosné részére, a Teleki Blanka Hölgyklub tagjaként és vezetőjeként a martonvásári civil életben végzett aktív, áldozatos, önzetlen munkájáért”.

Dr. Szabó Tibor: felkérte Tóth Andrásné Szabó Lajosné méltatására.

Szabó Lajosné méltatása

Tóth Andrásné:

„Szabó Lajosné Polónyi Máriát 2000-ben, Martonvásárra költözésüket követően ismertem meg. Ismerőseim említették, hogy egy nagyon kedves házaspár - hátrahagyva Budapestet, eladva a Rózsadombon épült nagy családi házat - úgy döntött, hogy gyermekeiktől külön költöznek - megadva nekik az önálló életkezdéshez némi segítséget - ők egy kedves csendes települést keresnek maguknak Budapest közelében, ahol nyugalomban és békében élhetik nyugdíjas éveiket.

Egy kisebb házzal, kisebb kerttel könnyebben megbirkóznak. Így találtak Martonvásárra, ahol elképzelésüknek megfelelő ingatlant vásároltak.

A Martonvásári Kulturális Egyesület keretén belül akkor már működött a Hölygklub, mely a későbbiekben felvette Teleki Blanka nevét.

Mara, ahogy Martonvásáron már sokan ismerik, hallott a kis közösségünkről és örömmel, aktívan látogatta a rendezvényeinket.

Friss és lendületes személye hamar népszerű lett közöttünk, így megkértük, legyen a klubunk vezetője, amit elvállalt és azóta is lelkesen végez. Aktív közösségépítő munkájának köszönhetően ez a kis hölygkoszorú már hosszú évek óta működik.

A működéshez mindig kell új ötlet, és megvalósítási hajlandóság. Mint tudjuk ötletelni könnyű, a megvalósítás az már időigényesebb és fárasztóbb is. Mara nap, mint nap vállalja a megvalósítást is. Jó szívvel, ellenszolgáltatás nélkül! Ez a mai rohanó világban elég ritka.

Kapcsolatot tart a tagjainkkal. Hol telefonon, hol személyesen találkozóra, rendezvényre, de legtöbbször közösségi munkára invitálja őket. Hívó szavára mindig van jelentkező.

Az elmúlt évtizedben szinte nem múlt el úgy települési rendezvény ahol Mara ne vette volna ki a részét a szervezőmunkából. Vendégeink ellátásában, kiállítások felügyeletében, különböző jótékonyági feladatok vezéregyéniségeként találkozhattak vele. A segítség a lételeme. Igényessége példaszerű. Ahol ő ott van ott kifogástalan a terítés a kínálás és a vendéglátás. Rendkívüli háziasszony. Receptjeit, fogásait nem sajnálja közzé tenni.

Örömmel hallgattuk mikor a tea, a kávé, vagy a csokoládé eredetéről tartott kóstolóval egybekötött előadást.

A boldogan megélt martonvásári 10 év után el kellett búcsúznia férjétől, akinek az ápolását nagy szeretettel és türelemmel végezte hosszú időn keresztül.

Most egyedül él, de reméljük, nem érzi magát egyedül, hiszen gyermekei sűrűn látogatják és Martonvásár közösségében is sok barátra talált. Ezek a barátok, szomszédok és klubtársak még hosszú ideig szeretnének találkozni vele. Mi, akik ismerjük értékeit keresni fogjuk a lehetőséget, arra, hogy minél többen megismerjék őt és kívánom hogy váljon példává az a közösségi magatartás amit képvisel.

Mara már megkapta a „Budapestért” kitüntető jelvényt. Most örömmel nyújtjuk át neki a közösség felterjesztése és a Képviselő-testület döntése alapján a Martonvásárért díjat”.

Dr. Szabó Tibor: Szabó Lajosné részére átadta a „Martonvásárért” kitüntető díjat.

Szabó Lajosné: ténylegesen már 15 éve él Martonvásáron és egy olyan közösségbe került, ahol otthon érzi magát. Továbbra is sok szeretettel segít a közösségi munkában, hiszen egész élete ezzel telt, szüleitől megtanulta, hogy a közösségért tenni kell. Megköszönte az őt jelölőknek, valamint a képviselő-testületnek, hogy személyét alkalmasnak találták „Martonvásárért” kitüntető díjra.

Dr. Szabó Tibor: megköszönte a megjelentek részvételét és az ünnepi testületi ülést 19.15 órakor lezárta. Minden kedves jelenlévőt szeretettel invitált koccintásra a színházterem előtermébe, az ünneplés előtt felkérte a jelenlévőket a Szózat közös elénekelésére.

S Z Ó Z A T

k.m.f.

Dr. Szabó Tibor
polgármester

Miklósné Pető Rita
aljegyző

Nemes József
jegyzőkönyv hitelesítő